

TV, 101 .

2,15.

VOTIVÆ APPRECIATIONES

Solemnitati nuptiarum

VIRI

Admodum Reverendi, Ampliſſ. atq; Excellentiſſ.

Dn. JOHAN. ANDREÆ QUENSTADI,

S.S. Theol. D. Ejusdemque P.P. Extraord. ut

& Colleg. Philophici Adjunct.

SPONSI,

&

Leetiſſima, pudiciſſimaq; Virginis,

ANNÆ SABINÆ,

Viri Admodum Rever. Ampliſſ. atq; Excell.

Dn. JOHANNIS SCHARFII, S. S. Theol. D. PP.

Colleg. Senioris, & templi cathedralis

Præpoſiti,

FILIÆ UNICÆ,

MISSÆ,

ab

amicis & fautoribus abſentibus.

XII. Aug. Anno cl 176 LVI.

WITTEBERGÆ

Literis JOHANNIS RÖHNERI Academ. Typographi.

SCHARFI, Theologum decus ingens atque Sophorum,
Cum tua QUENSTEDIO genero jam FILIA nubis,
Et resonat totis Hymenæus in ædibus, ut me
Affociem thalami solemnibus inter amicos,
Et mea conjungam votis, vis, vota precantum.

Ecce, adsum præstò. Nec enim me denego, tantis
Quando viris poscor. Vos, quanquam corpore desum;
Me potiore mei WITEBERGÆ parte tenetis.

Et quis me teneat potior? Digressus in orbem,
Quid deprendo aliud, quam portas totius Euri
Recludi? E Borea in prædam deposcitur Auster:
Et Boreæ incumbit vis Austri. In prælia tota
Machina consurgit. Qui fratrum nomina prensant,
Dum turbantur aquæ, sua pandunt retia. Regum
Mons & Francorum postremus transitus ille,
Hactenus immunes alienis ritibus, ardent
Igne peregrino Stoæ. Plebs sacra Jehovahæ
Accipit idolum cœcæ rationis ab Orco.

Non satis illud erat, Babylonis scorteæ sacra
In templis recipi sanctis? Helveticæ monstra
Jam vicinus alet magis irritata? Et amica
Hanc manus impinget plagam, cum spondet amorem?

Hæc dum seculum agit, tu, SCHARFI, tutus in illo,
Qui solet à monstris nos tutos sistere, tædas
GNATÆ & QUENSTEDII succendis. Jungor amicis
Hoc voto: ut bene sit Sponsis: ecclesia fraudes
Vincat ut hostiles: ut tu sis ipse superstes,
SCHARFI, Theologum decus ingens atque Sophorum.

R. V. Dis

observantissimus cultor

JOH. MICRÆLIUS D. E Stetino

23. Jul. anno 1656.

ENTE ego tibi me sisto, par nobile amantum,
Et quod non possum corpore, mente fero:
Unica nata mea post fata relicta Sororis,
Sponsa, puellarum gemmaq; strosq; chori

Et

Et tibi, Theologi decus & Sophici ordinis amplum,
 Sponde: quibus par est ut pia vota sacrem.
 Scilicet adventat nunc tempus amabile fato,
 Conjugij vobis quò subeunda juga.
 Non nostri arbitrij est, sociam sibi quemq; maritam
 Eligere, aut placido nubere quamq; Viro.
 Is superis potius labor est. Sic saepe maritas
 Spem præter summus pectora bina Pater.
 Hanc laudem ipse sibi tribuit rotinetq; tenacem,
 Fœdera quòd jungat pronubus alma tori.
 Gratulor hinc meritò: JOVÆ adsit gratia vobis,
 Firmitas sint vestri vincula connubij.
 Tot numeret soles Sponsus, quòd sidera Olympus;
 Castaq; tot lunas Sponsa, quòd Hybla favos.
 Alea quot Martis perdit capita, atq; relinquit
 Quot gemitus, vobis tot bona grata presor.
 Tuq; pater Sponsæ, Sponsi focer optime, salve:
 Et sonet illa diu vox: Ave dulcis, ave.
 Fallor? an eventus dabit hæc. En dextera spondet
 Omina, dum sacro laurus in igne crepat.

Ita Νεογάμοις lectissimis, nec non Venerando
 Dn. Sororio suo, συνιδόμενος gratulatur
 Stetini Pomeranorum,

M. ERICUS PELSHOFER.

Ela lubens propere Neonymphis mittere carmen,
 Carmen, quod pietas in SPONSUM pangere jusfit,
 Inque PATREM SPONSÆ, quos sanctâ mente revolve.
 Ergo vade bonis avibus, mea Musa, meisque
 Ingenij Patribus quamcunque precare salutem;
 Quos inter primus sit SCHARFIUS ordine, post hunc
 QUENSTADIUS, meritò propiori fœdere juncti,
 Dum Gener hic Socero factus, genero Socer ille.
 Miraris? Fatum est. Animus prælagijt olim,
 Cum Studiosus adhuc Witebergica tecta tenerem,
 Par fore QUENSTADIUM prædixi ANNAMq; SABINAM.
 Esse putabatis nugas, suavesque lepores;
 At Propheta fui: prædictum cernitis istum
 Fœdus, QUENSTADIO dum jungit ANNA SABINA.

Esse

Quid super est? Votum; quod vellem dicere praesens,
Dummodo per motus belli, officiumque liceret;
Sed mea me Catharina tenet, Mars impedit atrox;
Ergo do scriptum: Connubia Jova secundet,
Regnat ut in socio felix concordia lecto,
Accedant anni, veniat numerosa propago!
Sic ego, qui tenui nunc connubialia verba
Scripti. Conjugibus Natalia Carmina dicam.

*in honorem cum Dn. Sponsi, tum Sponsa Parentis Excellentissimi,
sui quondam Praeceptoris & Hospitis venerandi Gedano mirris*

MICHAEL BÜRICH/ ibid. ad S. Cathar. Diaconus,

Johannes - Andreas Quenstedtius, sanctae Theolo-
giae Doctor, & Anna - Sabina Scharfia.

per purum anagr.

Fisa Deo bonitas ardens edurat in annos,
Inque Hoc angelica, chara, & honesta fata est.

Gratulabundo animo scrib. Lipsia

M. JOHANNES STENKEL.

Quid nube mæsta Phæbus exeret caput,
Orbiq; puram latus ostendit faciem?

Cur non ut antè tenebricosis rosea sua

Involvitur umbris ora, sed hilaris aurea

Coma decorus atbere nitet in igneo?

En Luna nova nascitur, & aureum polo

Spargit iubar, Titanis hinc facies nitet

Sororij accensa radijs argenteis.

O pulchra, candida, & nitida discute nigra

Nubes, decusq; pristinum Fratri refer.

Suspensus atbere celerem currum quatit

Motu perenni siderum Dominus potens,

Nec cessat unquam lumine novo Cynthia

Replere lucis nesciam propria, humida

Nocti & diei sic suum constat decus.

Nec tu tuum, o pulchrum tuo caelo decus

Et vera Phæbe, SPONSA solem deferat,

Nam aliam suo legem dedit caelo Venus,

Hic si tenebris os rosea Cynthia tegit,

Et luce Phæbus destituitur fulgidâ,

JOHANN. PRÆTORIUS.

FINIS.

Ed 198

ULB Halle 3
002 040 255

Sb

UD 17

mit

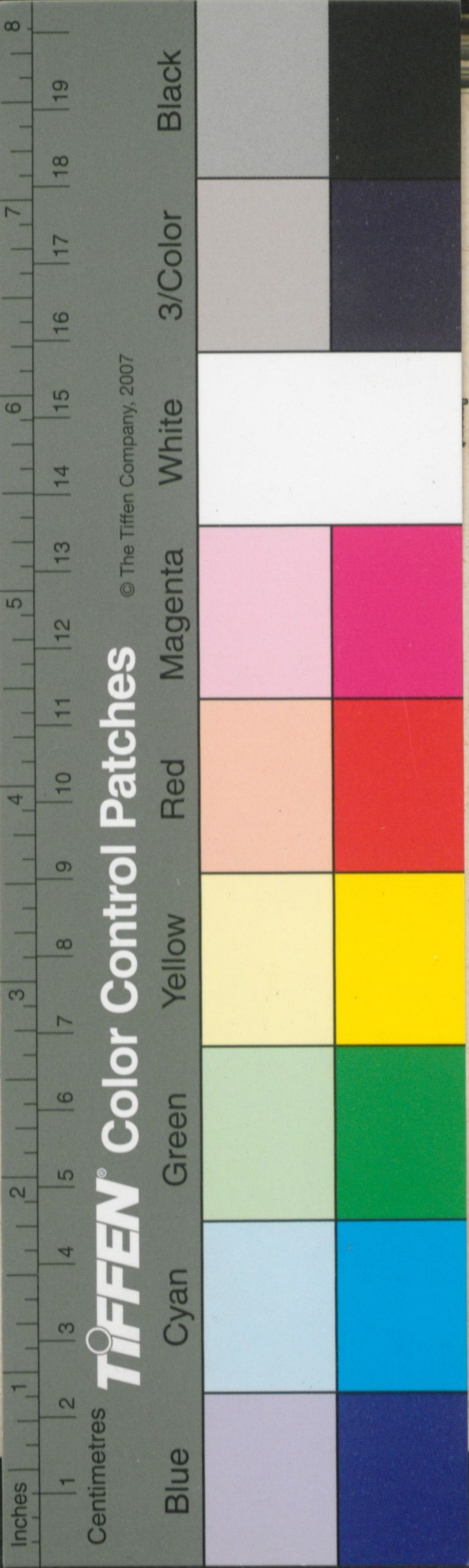

VOTIVÆ
Solemn
Admodum Revere
Dn. JOHAN. A
S.S. Theol. D. Eju
& Colleg

Lectissima
ANNÆ
Viri Admodum
Dn. JOHANNIS S
Colleg. Senic

FIL.
amicis &
XII. Aug
Literis JOHANNIS

3

